

Katedra právních dějin FPR ZČU v Plzni

Posudek konzultanta JUDr. Miroslava Černého, Ph.D.

k diplomové práci studentky Renaty Ježkové

Počátky recepce římského práva, škola glosátorů a její hlavní představitelé

Autorka si ve své práci dala za úkol pojednat obecně o středověké vzdělanosti a zvláště pak ukázat spojitost mezi českým právem ve středověku a právem římským.

V sedmi kapitolách, do nichž byla práce rozdělena, je pojednáno o počátcích recepce, o středověkých univerzitách a středověkých intelektuálech, o počátcích školy glosátorů, o dalších představitelích školy glosátorů, o římskoprávní učenosti na pražské univerzitě ve středověku, o českém středověkém právníkovi Kunešovi z Třebovle a o významném českém romanistovi 20. století prof. Miroslavu Boháčkovi.

Je připojeno německé shrnutí a čtyři obrazové přílohy.

Téma, které si autorka zvolila, je dosti široké, a při malém rozsahu diplomové práce s sebou přináší riziko, že mnohá podtémata budou sice naznačena, avšak u žádného z nich se nepůjde více do hloubky, přičemž i věci důležité, které by v daném kontextu měly být zmíněny, budou zcela opomenuty.

Seznam použité literatury je dosti chudý, chybí v něm cizojazyčné tituly. Přitom kupříkladu k tématu glosátorů existuje bohatá odborná cizojazyčná literatura, z níž by bylo namístě alespoň něco použít.

Nakolik se týká pramenů, je zřejmé, že s nimi autorka nepracovala. Kupříkladu v poznámce 5 na str. 9, kde se hovoří o Ulpianově definici práva, by bylo vhodné uvedenou definici odcitovat latinsky a zároveň odkázat na kritickou edici Corpus iuris civilis, aby bylo ukázáno, že autorka s prameny dokáže pracovat a dokáže je rovněž správně označit. I jinde, kde v poznámkách jsou latinské citace, je zřejmé, že jsou převzaty z monografie o Kunešovi z Třebovle, aniž by to bylo v těchto poznámkách uvedeno (pozn. 58 na str. 48, pozn. 62 a 63 na str. 50).

Text je na více místech nepřesný, zde jsou pouze některé příklady:

Titulní stránka: JUDr., nikoliv Judr.

Na str. 10 – „do té doby“ – není upřesněno do jaké doby. Na str. 10 je rovněž obecná zmínka o vztahu mezi římským a kanonickým právem, kterou bylo třeba rovněž více rozvést a uvést k danému tématu v poznámce příslušnou literaturu a klíčové dokumenty (Super Specula Honorii III. atd.).

Druhý odstavec na str. 11 působí dojmem, že si jej autorka po sobě nepřčetla.

Str. 22 – vzhledem k tématu celé práce mělo být Irneriovi rozhodně věnováno více prostoru.

Str. 23 – 26 zde se pojednává spíše o právu kanonickém než o právu římském.

Ve velice stručné kapitole o dalších představitelích školy glosátorů a jejím vyvrcholení (str. 27 - 28) jsou uvedeni pouze dva glosátoři římského práva, Azo a Accursius, a čtyři glosátoři práva kanonického. Vzhledem k tématu bylo na místě tuto kapitolu dále rozvést, a věnovat se i dalším významným glosátorům práva římského.

V 7. kapitole je stručně shrnuta monografie o Kunešovi z Třebovle, bohužel ale i zde s některými stylistickými i věcnými chybami a nedostatky.

Jen namátkově:

str. 39 – 40: pod bodem 7.1 se píše o rozdělení života Kuneše na dvě části, logicky by v tomto bodě tedy mělo být uvedeno, co autorka rozumí pod druhou částí Kunešova života, toto však chybí.

1. odstavec na str. 45 – má být Třebovle, nejde o kázání z knihy proroka Jeremiáše, ale o kázání na motivy úryvku z knihy proroka Jeremiáše, další Kunešovo kázání se jmenuje Domine, salva nos, perimus.

Str. 53 – nikoli Vojtěch z Raňkova, ale Vojtěch Raňkův z Ježova

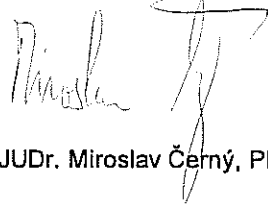
Hodnocení Vojtěcha jako „neuvěřitelně“ vzdělaného, jako osoby „nenahraditelné pro tehdejší vzdělaný svět“ je přehnané.

Připojení osmé kapitoly, pojednávající o profesoru Boháčkovi, by se mohlo jevit na první pohled vzhledem k tématu diplomové práce jako nesourodé. Má však svoji logiku, protože profesor Boháček díky svému (politickou situací vynucenému) bádání v oblasti středověkých rukopisů se stal mezinárodně uznávanou autoritou v tomto oboru. Autorka však měla zařazení této kapitoly lépe vysvětlit, případně uvést alespoň některé další prameny a literaturu k životu prof. Boháčka.

Bude tedy na autorce, zda svoji práci přes její nedostatky obhájí.

K obhajobě doporučuji rovněž přípravu poznávacích a produkčních pramenů římského práva.

Praha, 22. září 2011

JUDr. Miroslav Černý, Ph.D.